

DAVID BIRD ♠ MARC SMITH

**PLANOWANIE
W OBRONIE**

Wydawnictwo PZBS – Władysław Izdebski
Warszawa 2006

Tytuł oryginału:
Planning In Defense

Copyright ©
Master Point Press – Toronto

Tłumaczenie:
Maciej POTZ

Korekta:
Paweł KELLER

Projekt okładki:
Witold DMITRUK

Wydawnictwo PZBS
Władysław Izdebski
Warszawa, ul. Wileńska 6/29

ISBN – 83-87894-52-4

Wydanie I, 2006

SPIS TREŚCI

1. Sygnalizacja.....	5
Zrzutki do koloru.....	5
Zrzutki nie do koloru.....	6
2. Pierwszy wist.....	7
Wist przeciwko kontraktom bezatutowym.....	7
Wybór koloru wistu.....	7
Wybór karty wistu.....	9
Wist przeciwko kontraktom kolorowym.....	11
Wist w kolor nielicytowany.....	12
Wist w kolor krótki.....	13
Wist atutowy.....	14
Wist przeciwko grom premiowym w kolor.....	14
Wist przeciwko grom premiowym w bez atu.....	16
Quiz.....	18
3. Obrona przeciwko kontraktom bezatutowym	22
Zachowanie komunikacji.....	22
Wyrabianie koloru własnego wistu.....	25
Wyrabianie koloru wistu partnera.....	26
Odczytywanie pierwszego wistu.....	27
Interpretacja kontynuacji partnera.....	30
Unikanie zablokowania.....	31
Kiedy wolno złamać zasady.....	32
Quiz.....	36

4. Obrona przeciwko kontraktom kolorowym	38
Problem trzeciej ręki.....	38
Problem drugiej ręki.....	43
Precyzja myślenia w grze obronnej.....	46
Ogólne wytyczne dotyczące zrzucania.....	49
Gra do skrótu.....	50
Quiz.....	54
5. Liczenie.....	56
Rozliczanie układu.....	56
Liczenie punktów.....	59
Liczenie lew rozgrywającego.....	61
Quiz.....	64

♠ 9 4		♠ W 2									
♥ D 2		♥ W 10 7 3									
♦ A 7 3		♦ K 10 2									
♣ A K 10 7 6 3		♣ D 9 8 2									
♠ 6 3	<table style="border-collapse: collapse; margin: 0 auto;"> <tr><td></td><td style="text-align: center;">N</td><td></td></tr> <tr><td style="text-align: center;">W</td><td></td><td style="text-align: center;">E</td></tr> <tr><td></td><td style="text-align: center;">S</td><td></td></tr> </table>		N		W		E		S		♠ A K D 10 8 7 5
	N										
W		E									
	S										
♥ K 9 8 6 4		♥ A 5									
♦ D 9 8 5		♦ W 6 4									
♣ W 4		♣ 5									

Przeciwko szlemikowi pikowemu partner wistuje ♠3, ze stołu ♠4. O dziwo, w tej niewinnej z pozoru sytuacji los kontraktu zależy od karty, którą dołożymy w pierwszej lewie. Przypuśćmy, że lekką ręką poświęcimy waleta. Rozgrywający weźmie, zagra ♣A i przebijie wysoko trefla. Następnie powróci na stół za pomocą ♠9 (właśnie tak!) i przebijie kolejnego trefla. ♦A zapewni mu dostęp do fort treflowych.

Wkładanie waleta w pierwszej lewie nie ma sensu. Wystarczy dodać błotkę, a rozgrywającemu nie starczy dojść do stołu, by wyrobić i wykorzystać trefle. Choćby nie wiem jak się natężał, wpadnie bez jednej.

Kolejna sytuacja, w której zagranie najstarszej karty na trzeciej ręce może przynieść szkodę, zachodzi wtedy, gdy istnieje niebezpieczeństwo wyrobienia kilku lew rozgrywającemu. Przypuśćmy, że na szlemika karowego partner wistuje ♥9.

	♥ 7 5										
wist ♥9	<table style="border-collapse: collapse; margin: 0 auto;"> <tr><td></td><td style="text-align: center;">N</td><td></td></tr> <tr><td style="text-align: center;">W</td><td></td><td style="text-align: center;">E</td></tr> <tr><td></td><td style="text-align: center;">S</td><td></td></tr> </table>		N		W		E		S		♥ K 8 6 4 2
	N										
W		E									
	S										
	♥ ????										

Widać, że S ma ♥ADW10. Podłożenie króla umożliwi mu natychmiast wzięcie wszystkich czterech lew, podczas gdy przepuszczenie ogranicza jego zdobycz do trzech.

Wskoczenie asem na trzeciej ręce również może się okazać kosztowne.

♠ 7 2	♠ K D 9 5 4 3	♠ 8									
♥ 8 4	♥ 9	♥ A W 10 7 5 3 2									
♦ K 9 6 3	♦ A 7 4	♦ D W 2									
♣ 8 7 6 4 2	♣ A W 10	♣ 9 3									
	<table style="border-collapse: collapse; margin: 0 auto;"> <tr><td></td><td style="text-align: center;">N</td><td></td></tr> <tr><td style="text-align: center;">W</td><td></td><td style="text-align: center;">E</td></tr> <tr><td></td><td style="text-align: center;">S</td><td></td></tr> </table>		N		W		E		S		
	N										
W		E									
	S										
	♠ A W 10 6										
	♥ K D 6										
	♦ 10 8 5										
	♣ K D 5										

W	N	E	S
—	—	—	1 BA
pas	2 ♥*	3 ♥	3 ♠
pas	4 BA	pas	5 ♦
pas	6 ♠	pas. . .	

* transfer

W odpowiedzi na nasze wejście W wistuje ♥8. Co my na to?

Partnerowi mieści się tylko jedna wartościowa karta. Jeśli jest nią ♣K, rozgrywający może go wyimpasować. Jedyna nadzieja, że partner ma ♦K. Zobaczmy, jak potoczy się gra, jeśli pierwszą lewę zabijemy asem. S weźmie dowolny odwrot, ściągnie atuty i na króla i damę kier zrzuci ze stołu przegrywając kara. Swoje. Spróbujmy jednak położyć w pierwszej lewie ♥10. Rozgrywający nie odda wprawdzie lewy kierowej, ale, choćby się dwoił i troił, nie uniknie oddania dwóch kar! As kier zostanie więc poświęcony w słusznej sprawie.

Problem drugiej ręki

Jakie uzasadnienie kryje się za znanym porzekadłem: „druga ręka puszcza”? Chodzi po prostu o to, by wysokich kart nie marnować na łowienie błotek. Rozgrywający i tak będzie musiał zagrać wysoko na trzeciej ręce, więc wychylanie się z figurą nie ma zazwyczaj sensu. Oto klasyczny rozkład: